

i 1866, har udtalt sig saaledes. Nu vil det let ses, at den Kommission, der nedfattes i 1866 angaaende Eimfjordsfiskeriet, opstillede en Paragraf, nemlig § 20, som gik ud paa, at paa hele fire Strækninger af Eimfjorden skulde Puls- og Bøtvaadfiskeri være forbudt. Disse Strækninger vare: Strækningen fra Aalborg til Grundene Vest for Løgstør; Hjarbøl Bugt indenfor Virefund; i Kilen mellem Nby og Nesen Sogne og i Indvigen ved Krif Nord for Linten, mellem Kobberød Odde og den sydlige Kofst indtil Gaardhus Mølleaaens Udlob. Motiveringen til denne § 20 findes i Tillæg A. for Samlingen 1866—67 Spalte 923, og Kommissionen har der udtalt affurat det Modsatte af det, som det ærede Medlem er fremkommet med. Jeg haaber, at den ærede Formand vil tillade mig at oplæse nogle enkelte Linier for at vise, at det er en fuldstændig Misforstaaelse og feilagtig Opfattelse af det ærede Medlem. Motiveringen af Paragrafen begynder nemlig saaledes: „Enhver vil strax kunne indse, at med saa smaaamassede Garn, som Nalevaadene ere og efter deres Bestemmelse maa være, vil man let kunne fiske megen Yngel af andre Fisk, navnlig af Silb og Flynder, og for at forhindre denne Udølgelse har man paa forfjellig Maade søgt at indskrænke Nalevaadfiskeriet, blandt Andet ved at forbyde dets Udøvelse ganske i en stor Del Bønde, navnlig i snevre Dele af Fjorden og paa saadanne Steder, hvor der var betydeligere Ferskvandsudløb (især Indvige), idet man antog, at Fiskeynglen der mest foregik“. Jeg skal nu ikke opholde mig længere ved det, der nærmest er udtalt som en Helhed lige overfor de mange laasede Bønde, som dengang fandtes — der var nemlig ifølge Loven af 29de December 1857 § 8 store Strækninger af Eimfjorden, hvor Puls- og Bøtvaadfiskeriet var forbudt — men derimod vil jeg opholde mig ved, hvad Kommissionen har udtalt netop om de to Strækninger, her er Tale om, og det er netop lige overfor disse to Strækninger, at Mindretallet vil gjøre sin Mening gjældende i Betænkningen. Kommissionen gik nemlig den Gang ud fra, at dette Fiskeri ikke kjendtes paa disse to Strækninger og aldrig havde været, og sandsynligvis heller ikke vilde blive

brugt paa dem, selv om man gav dem fri, da disse Bønde ikke egnede sig til Nalevaadfiskeri, men desuagtet siger Kommissionen, at det var tilraadeligt at beholde dem, thi blot et Forsøg paa at bruge dette Redskab i disse Bønde kunde være til betydelig Skade, og det var netop Ynglen, den tog Hensyn til. I Tillæg A. for Samlingen 1866—67 Pag. 927 under Litra a og b staar nemlig: „Som bekendt drives det vigtigste Silbefiskeri i Fjorden netop her i den omhandlede Del af den, og Silbefiskeriet vilde, hvis Nalevaadfiskeriet tillodes her, sikkert meget hindres og vel efterhaanden ganske ødelægges deraf. Der opholder sig just her og netop til de Tider, da Nalevaadfiskeriet maatte drives, en ikke ringe Mængde Silbeyngel, og denne maatte umindgaaelig blive fanget og ødelagt ved Nalevaadene, da den lille Silb ikke opholder sig saa meget ved Bønden som Flynderynglen og derfor ikke bliver saaledes beskyttet af Grøden som denne; den lille Silb taaer derhos ikke saa godt som den lille Flynder at optages, men dør i Almindelighed, naar den kommer i Garnet, selv om den strax udkastes. At Tilintetgjørelsen af Ynglen her efterhaanden mere og mere vilde ødelægge Silbefiskeriet, anse vi for sikkert, og vi maa derfor bestemt fraraade, at Brugen af Nalevaad tillades her — en Bestemmelse, hvorved efter den hidtil gjorte Erfaring heller Ingen vil lide“. Saaledes udtaler Kommissionen netop med Hensyn til disse to Strækninger, og jeg synes, at det heraf er tydelig godtgjort, at den tager Hensyn til Ynglen paa disse to Strækninger. Det forekommer mig saa meget mere underligt, at det ærede Medlem for Bønde Amt's 1ste Valgkreds har kunnet udtale sig saaledes i Betænkningen, thi hvad udtalte det ærede Medlem her ved Sagens 1ste Behandling? Man ser ogsaa her, at han af mine Udtalelser ved Sagens 1ste Behandling har faaet en feil Opfattelse, men jeg skal gjøre hans Ord til mine. Han siger nemlig i Folkethingsstidenden for 1871—72, Sp. 684: „Intet Redskab skader i den Grad Ynglen som Redskaberne til Nalevaadfiskeriet, navnlig Pulsvaad og Bøtvaad. Disse Redskaber ere nemlig overmaade smaa i Masserne, og de fange den allerminste Yngel.“ Jeg gjør affurat denne